

ikke sige Andet, end at den egentlige Udgift bliver, hvad der er tilbage, og det er den, der saa skal forbedres. Altsaa selv om man ikke kan bringe det Hele ind under en almindelig logisk Formular, hvad jeg ikke kan sætte saa stor Præis paa, lader Lovforslaget, som det foreligger, sig meget vel forsvare. Naturligvis lader den anden Fremgangsmaade sig ogsaa vel forsvare, og derfor kunde jeg heller ikke have den allermindste Betænkelse ved at tiltræde den, idet man kan sige: Det lokale Bidrag fra Nykjøbing regnes Amtet i det Hele tilgode, istædtfor at drages forlods fra den hele Udgift. Men jeg har hele Tiden bestræbt mig for at faae det bedst Mulige ud af denne Sag, og af samme Grund beder jeg det ærede Thing om at tage Sagen, som den foreligger, thi jeg troer, det er et meget brugbart Resultat, som har givet Nykjøbing en Rettelse, hvortil den høilig trængte, medens det kun vil give en temmelig ringe Forøgelse i Byrden paa Amtet, for hvilket den ikke vil blive følelig, og som dog, betragtet som Enhed, maa have størst Interesse af Fuldsførelsen af dette Værk, der, som den ærede 2den Landsthingsmand for 5te Kreds (C. Sjørgensen) har bemærket, har i en lang Række af Aar været et af Hovedsystemerne paa disse Der, som jeg derfor troede at kunne slaffe en Tilfredsstillelse, naar jeg virkelig kunde slaffe dem en Bro.

Drejer: Jeg kan med Hensyn til hvad den ærede Minister begyndte med, ikke Andet end bemærke, at naar mine Foredrag læses igjennem i deres Sammenhæng, vil det vistnok vise sig, at det beroer paa en Misforstaaelse, naar han mener, at jeg vil sætte Rådbyen og Amtet i Modsetning til hinanden. Jeg har ansøgt, hvad jeg selv bemærkede, med Hensyn til Dtvinger, der saldt fra den ærede 2den Landsthingsmand for 5te Kreds (C. Sjørgensen), og jeg mener netop at have tilkjendegivet, at jeg ikke vil have en enkelt Deel stillet i nogen Modsetning til det Hele eller betragtet særligt for sig, men at jeg netop vil have de samlede Interesser for det Hele betragtede under Et. Jeg skal dertil blot føie, at naar den ærede Minister i Slutningen af sit Foredrag søgte at

gødtgjøre det Billige i en Fordeling paa den Maade, som Lovforslaget nu foreskriver, saa har jeg ikke været istand til at opfatte, at der laa en saadan Gødtgjørelse i hans Ord. Veianordningen af 29de Septbr. 1841 gaaer netop ud paa, at man med Hensyn til de særlige Interesser holder sig til Amtet, som har den nærmeste Interesse i Veien, og lader denne særlige Interesse bære $\frac{1}{3}$ af Udgifterne. Jeg har sagt, og jeg gjentager, at da det, ved hvad der er passeret i det andet Thing, er slaaet fast, at ogsaa Broarbejdet skal behandles efter Reglerne for Hovedlandvejsarbejder, vil jeg gaae ind paa denne Betragtning, hvorefter Amtet da paa Grund af sin særlige Interesse skal bære $\frac{1}{3}$ af Udgifterne, men Maribo Amt kommer netop nu til at bære Mere end $\frac{1}{3}$, hvilket, saavidt jeg veed, ikke hidtil er fordret af noget andet Amt for de øvrige Hovedlandvejsarbejder og Broer. Det er det, der forekommer mig at være ubilligt, og man maa vel lægge Mærke til, at efterat man har forandret hele Sagens Forhold paa den Maade, som steet er, saa er det i og for sig noget Eget at holde paa det særlige Bidrag fra Nykjøbing. Dette Bidrag er grundet paa et frivilligt Tilbud; men det er meget tvivlsomt, om Nykjøbing Rådby, hvis den nu fik Leilighed til at erklære sig, vilde fastholde sit Tilbud om et særligt Bidrag. Jeg har aldeles ingen Kundskab om, hvorledes Stemningen i saa Henseende er; men jeg kan ikke finde det urimeligt, om Nykjøbingerne, efterat man har stillet Sagen som et Hovedlandvejsanliggende, vilde komme til det Resultat, at de sagde: Saa tage vi vor Deel i denne Trediedeel, som Amtet skal betale, men der er da ingen Anledning for os til at give et særligt Bidrag; det have vi kun tilbudt under den Forudsætning, at det hele Amt maatte slaffe omtrent en Trediedeel tilveie, og efter Overenskomst med Amtskommunen ere vi da bleve enige om at svare dette Bidrag, men efterat det nu er forandret saaledes, at Sagen søges grundet, ikke paa Grundsætningerne for en Overenskomst, men paa Grundsætningerne for Udredelsen af Udgifterne til Hovedlandveie, saa kunne vi ikke længer fastholde Tilbudet.